तस्तरं, की, (तस्त द्वाचरति। तस्त + किप्+
स्तुस।) करिएएम्। दति भूरिप्रयोगः॥
एखवंशस्य मांचम्। दति हारावली॥

तल', सी, (तिसन् भूदेशे जीयते इति। जी+ इ:।) विजम्। इति चिकासधीयः॥

तहाः, पुं, (तस्मिन् नीयते इति। सी+ छः।) जनाधारविभेषः। इति मेदिनी। से, २२॥ तनाची इति हिन्दीभाषा॥

तक्षनः, पं, (तत प्रसिद्धं यथास्यात् तथा जनतीति । जन + अन्।) प्रण्यसः। दलमरः॥ अर्य जनहित्तः समासे उत्तरपदे भवति। यथा कुमारीतक्षनः। दलमरटीका॥

तत्ती, स्वी, (तत् प्रसिद्धं यथा तथा समतीति। जस + दः स्वियां दीष् च।) वरवी। इति मेरिनी। वे, २२॥

तवचोरं, स्ती, (तु + चाष्। तवं चौरभिति निय-कर्मधारयः।) तीयाचीर रति खातम्। तत्-पर्धायः। पयःचौरम् ९ यवजम् ३ यवजोर्-भवम् ४। चस्य ग्राचाः। सधुरत्वम्। ग्रिग्रिर-त्वम्। राष्ट्रपित्तचयकायकपश्चासस्रोधनाग्नि-त्वस्। रति राजनिषंग्रः॥

तवचीरी, खी, (तवचीर+डीष्।) मखपना। इति राजनिषेखः॥

तबराजः, पं, (तु + चन् तवः पूर्यः सन् राजते। राज + चन्।) यवासम्प्रकेरा। इति राज-निर्धेग्टः। (यवासम्पर्कराम् च्हेरस्य विद्यति-जीतवा॥)

तवराजोद्भवस्यः, गुं, (जद्भवत्यसगिदिति। जत्+
भू+ चन्। जद्भव जत्मत्तिस्यानम्। तवराज
जद्भविष्य। यद्दा, तवराजात् जद्भवतीत।
जद्भभू+ चन्।) ततः कमैघारयः। यवासप्रकराभवस्यः। तत्मभायः। सुधामोदकनः २
स्वस्न लोद्भवनः ३ सिद्धमोदकः ३ स्वस्तपारनः ५
सिद्धस्यः ६। यस्य गुणाः। दाहतापत्यामोहम्द्र्णांचायनाणितम्। दन्दियतपैणलम्।
प्रीतलम्। सदास्तमधुरल्च। दति राजनिषयः।

तिवयः, पुं, (तव + "तविश्वेद्वा !" उर्गा ।१।४६। इति टिवच् ।) खगैः । समुद्रः । इति सिहान्त-कौमुखामुखादिष्टतिः ॥

तिवधी, स्त्री, (तिवध + संज्ञायाँ कीष्।) नहीं। देवकत्या। भूमि:। इति सिङ्कालकौस्या-सुणादिष्टक्ति:॥ (बलम्। यथा, ऋषेदे ।१।३५।३। "कृष्णरजीसि तिवधीं दधानः॥")

तदः, चि, (तच + कः। एघोदरात् कलोपे साधः।) तन्कतः। दखमरः। ३।१। ६६।

तरा, [ऋ] पुं, (तन्तकार्ये + हप् एवी स्रात् कलोपे बाधु:।) लगा। क्तार इति भाषा। विश्वकर्मा। प्यादिख विश्व व:। इत्यमरहीकार्या रमानाथ:॥

त्तव, इ कि व्यतङ्कृती। इति कविकव्यद्वमः॥ (परा-पचे भा-परं-सर्व-सेट्।) इ, कर्माख

तंस्रते। कि, तंसयति तंसित द्वारो जनम्। इति दुर्गादास: ॥

तस, य उ रर उत्चिपे। इति कविकणहमः॥
(भां-परं-धकं-सेट्। उदिलात् क्वावेट्।) य,
तस्यति घूलं वायुः। उ, तसिला तन्ता।
इर्, खतसत्। क्षतासीत्। व्यतसीत्। व्यत्मात्
पुषादिलात् निर्धं इ द्वाच्ये। इति दुर्गादासः॥
तसरः, पुं, (तनोतीति। तन + "तन्न्रायभ्यो क्सरन्।"
उवां ३। ०५। इति सरन् किच।) नसरः।
सन्नवेष्टनम्। द्वावादिकोषः॥ (यथा, वाचसनेयसंहितायाम्। १६। ८३।

"रंसं परिसुता न रोष्टितं नयहुधीरस्तसरं न नेम ॥")

तखारः, गुं, (तत् करोतीति। क्व + "हिवाविभिति।"

३।२।२१। दत्यस्य स्वस्य "किं यत्तद्वहुषु क्वेजिव्विधानम्।" दति वार्णिकोक्तरम्।

ततः। "तदृष्टहतोः करपत्योः दति सुट्रलोपौ।)
चौरः। एकाभाकः। दति रत्नमाला। मरनहत्तः। दति जटाधरः॥ कर्यः। यथा, रष्टः।
१।२०।

"वाहत्ता यत् परखेष्यः श्वतौ तस्करता स्थिता।" "तस्करः कर्वचीरयोरिति कोषान्तरम्।" इति तङ्गीका।

तस्त्रायुः, पुं, (तस्त्ररस्य एकाभावस्य कायु-रिव।) काकनासालता। इति राजनिर्वेग्दः॥ तस्त्ररी, खी, (तद्+क्ष+चौराव्यर्थे टः दिखात् डीप्। सुटि इलोपे च साधुः।) कोपना नारी। इति भ्रन्दार्थकस्थतरः॥

ताटकुः, पुं, (ताड़कु+ एवीदरात् चाधुः।) ताड़कुः। एति द्विरूपकीवटीकायां भरतः॥ (यथा, देवीभागवते।१२।६।०१।

"तलोदरी तिरोभावा ताटक्कप्रियवादिनी "')
ताटखाँ, की, (तटस्य+भावे खन्।) उदा-सीनलम्। निकटस्थलम्। यथा, ताटस्थीन उदासीनलेन इति। तटस्थी निकटस्थः प्रसिद्ध-पूर्वप्रयय इति च काखप्रकास्रटीकार्यां चिक्क-दासः॥

ताड़:, पुं, (तड़ + भावे घन्।) ताड़नम्। प्रव्द:। सुधिमेयहकादि। इति मेदिनी। ड्रे,१॥ पर्वत:। इति हैमचन्द्र:॥

ताइका, की, राचमीविष्रेष:। या सुकेतुयच-क्या बच्चवरेण सङ्खङ्क्तिक्तयुता धुम्पुदेख-पुत्रस्य सुन्दस्य भाणा मारीचमाता सुन्द्रे निष्टते पुत्रेब सङ्क्षास्त्रस्थिषं धर्वियतुस्यता तस्य प्रापात् सपुत्रा राचमलं गता श्रीरामेण निष्टता। इति रामायणम् ॥

ताड्काफलं, की, (तारकेव नचनमिव फलमस्य। रस्य ड्लम्।) दृष्ट्चेला। इति रक्षमाला॥

ताड्यः, पुं, (तार्वं तालप्रमिव च्यूत्रते लच्चते इति। च्यूत्र + चन्। लच्च इतम्। ग्रकचा-दिलात् वाधुः।) कर्वभूषा। कानतङ्का इति भाषा॥ ततृपर्यायः। कर्वदप्रैयः २। इति

चिकाखप्रेष: ॥ ताटकः । इति हिन्दिपकीय-टीकायां भरतः ॥ कियाँका ॥ तालपचम् ॥ । इत्यभरः ॥ ताङ्पचम् ६। इति चेमचनः । ३। ३२०॥ कर्णमुक्तरः २। इति चटाघरः॥ (यथा, मनसाध्याने।

"ताइक्काल्ट्रसेखनागुगरगम्भक्षीरतां प्रापितां वैरातीं वरदाभयोद्यतकरां देवीं चिनेचां

भजे।")

ताड्नं, स्ती, (ताड्नि भावे खुट्।) ग्राधातः यथा, प्रङ्गार्शतलके। (तपः॥" "श्वार्यं नीरसकाष्ट्रताड्नप्रतं श्वाप्यः प्रचडा-

यथाच, गारङ् ८६ चधाये।
"श्वतिस्तृ मुक्ताचारं क्र्यांचानीय न सृष्ठित्
न निन्दाताइने क्र्यांत् सुर्वं प्रथाच ताइयेत्

भ निन्दाताइने क्यांत् सर्त प्रायाच ताइयेत् चाचरेत् सर्वदा धर्मा तिह्वरहुन्तु नाचरेत्॥" चाप च चामके । १२।

"लालने वहवी दोषाक्ताइने वहवी गुणाः।
तसात् गुन्नच ग्रियाच ताइयेन तु लालयेत्॥"
ताइवी, खी, (ताचतिश्नयेति। ताडिः + करणे
कुट् क्वियां शीप्।) खन्तताइनयिः। तत्पर्णायः। चन्नेयिः २ कग्रा ३ भीभाः चन्नेलालिका प्। इति ग्रव्यमाला॥

ताड्पर्च, क्री, (तालख पचमिव। लख इलम्।)

ताङ्कः । इति हेमचन्दः । ३ । ३२० ॥
ताङ्कः, की, (ताङ्यति पचेः ग्रोभते इति ।
तङ्दीप्ती + शिच् + दंन् ।) टचिषिप्रेषः । इश्वमरटीकायां भरतः ॥ ताङ्ग्यात् इति भाषा ॥
ताङ्गे, की, (ताङ्ः हादिकारादिति वा दीष्।)
पचहुमः । इश्वमरमेदिनीकरौ ॥ तृत्र्यंगयः ।
ताङ्ः २ तानी ३ तालः ३ । इति भरतः ॥
ताङ्यात् इति भाषा ॥ (यथा, राजतरङ्ग्याम् । ३ । ३२८ ।

"श्याममालपनासि श्रीर्यंताड़ीदलानि च। तत्सेनार्यवतीरासि चक्रेश्रदकीस्वानि च।") चाभरयनिशेष:। इति दुर्गसिंच:॥

ताबुनः, पुं, (ताब्यतीति। तक् + किन् + उन।) ताब्यता। इति चंचिप्तयारे उवादिष्ट्राः॥ ताब्यमानः, पुं, (ताब्यते व्यवी। ताब्धि + कर्मीव प्रानन्।) पटहादिः। इति निकाख्येयः॥ ताब्रम्युक्ते, नि।(यथा, कुमारे। १। ४५।

"चयनपुरा प्रतिकृतग्रन्ताः स्रोतुर्वितन्त्रीरिव ताचमाना ॥")

ताखनं, स्ती, पं, वृत्यम्। इत्यमरः। १। ०।१०॥ ताखने सुनिना कतं ताखि वृत्यशाखं तद-स्यास्तीति। इति भरतः॥ तक्तना प्रोक्तमिति स्वामी॥

("पुंतृतं ताख्वं प्राष्ट्रः च्लीतृतं नास्यस्यते ॥" इति भ्रव्दार्धेचन्तामित्यभूतवचनेन पुंतृत्वम् ॥) त्रविभिषः । उद्वततृत्वम् । इति मेदिनी । वे, ३६॥ (यथा, मत्स्यपुराये । १ । १ ।

"प्रचन्छतास्त्रवाटोपे प्रचिप्ता येन दिमानाः। भवन्तु विद्यमङ्गाय भवस्य चर्याम्बुनाः ॥")